

Úvaha nad revivalovými kapelami

Napsal uživatel Milan POTOEK Potůček
Pondělí, 01 Leden 2001 01:00

Revival. S kapelami tohoto zaměření se v poslední době jakoby roztrhl pytel. I já sám jsem se souhrou náhod v jedné takové před časem ocitnul a nutno říct, že je mi v ní dobře. Potkávám však muzikanty, hudební kritiky, vydavatele a různé další hudbymilovné lidi, kteří nad revivaly nechápavě vrtí hlavou a označují takovou činnost za když ne rovnou méněcennou, tedy alespoň za nic nepřinášející. Domnívám se, že jde z jejich strany o nepochopení a omyl. Hned vysvětlím.

Nejprve si formulujme, co vlastně revival je. Jedná se o co možná nejpřesnější kopii muziky některé pokud možno slavné a uznávané osobnosti či kapely. Netýká se však jen hudby, jak by se mohlo na první pohled zdát. Již jsem měl tu čest navštívit divadelní představení mladého hereckého souboru, který provozuje přesné kopie, včetně kulis a kostýmů, her známého a výtečného divadla Járy da Cimrmana. Jistě existuje podobný příklad i v jiných uměleckých oborech. Položil jsem si otázku: je kopírování divadelních her a přehrávání muziky, kterou napsal a nahrál v minulosti už někdo jiný opravdu nepřínosné? Domnívám se, že je naopak velmi přínosné a do jisté míry nepostradatelné. Vždyť všichni z nás, kteří chodí na koncerty filharmoniků v podstatě navštěvujeme revivaly Bacha, Mozarta, Janáčka... Nikdo přece nechce po České filharmonii, aby byla večer co večer originální a hrála jen svoje vlastní skladby. Každý koncert Beethovenovy Osudové symfonie či Smetanovy Mé vlasti není ničím jiným než revivalem. Možná mi teď namítnete, že dirigenti přistupují k těmto dílům vždy s novým a tvůrčím způsobem. Ano. S někdy větším, jindy s menším úspěchem. Stejně tak i revivalová kapela například Johnnyho Cashe přistupuje k muzice tohoto velikána Country stylu tu s větší, tu s menší dávkou invence. Symfonickou i např. countryovou muziku v tomto ale spojuje jedno: žádné z uvedení není totožné, není nikdy stejné, a proto se skladby hrají vždy znovu a znovu. Jistě, s opravdovou skladatelskou tvořivostí se zde nesetkáte. To ale není cílem. Vždyť Spirituál kvintet před bratru nějakými třiceti léty taky v podstatě začínal provozováním revivalu černošských spirituálů. Časem se pak přes prohledávání archivů a přebírání písní zahraničních interpretů s výbornými českými texty prosadil měrou nebývalou.

Největší přínos revivalů ale vidím v tom, že sdružují muzikanty se stejnou "krevní skupinou", kteří se poslechem a následným hraním skladeb mistrů učí ovládat nástroj, styl a poté, až revivaly opustí (těžko někdo vydrží hrát jeden styl celý život), mají tzv. natrénováno.

A ještě jedna věc mě na revivalu těší: je až s podivem, kolik posluchačů tyto skupiny mají, i když je všem předem jasné, že originál bývá nedostižný. Konečně, je to pořád levnější, než si zajet za velké peníze na koncert originálu, je to dokonce levnější, než zakoupit u nás originální CD.

Úvaha nad revivalovými kapelami

Napsal uživatel Milan POTOK Potůček
Pondělí, 01 Leden 2001 01:00

Připouštím, že pokud někdo pořádá přehlídky a festivaly nové originální autorské hudby, nad těmito kapelami po právu ani nevzdychne. Z hlediska budoucnosti jsou však revivaly zásobárnou a školou nových muzikantů. A to je jen jeden z důvodů, proč revivaly nejsou nepřínosné.